

Az úr helyett

*Édes lelkem, kis csillagom,
csak ami te vagy, az virágzik,
a többi gyom.*

*Gyomláltunk eleget, húztuk a kapát is,
legyen már végre nekünk
egy kis majális.*

*Legyen gyümölcs a fán, vak árvíz ne riasszon.
Legyél te végre boldogságos
asszony!*

*Ám virágvasárnapjaink minden rügyet letarolnak.
Férgek, kártevők, termékeny métely
tankokként araszolnak.*

*Igaz fényt műanyag bolygók csillogtatnak talmin.
Itt már élni mód alig adatik,
sem békén halni.*

*S dehogy vagyok én otthon, dehogyis vagyok otthon!
Már minden második testvéremre
gyanakszom, még ha rokon is arcom.*

*Szabadnak születünk, Uram, szabad akarattal.
Ezért járja tán földjeinket
puttonyával a Halál-Angyal?*

*Rúgunk, kapálunk Uram, mint a ló ha bögöly csípi.
Tudjuk: resurrexit Jesus tertia die...
S azt is, hogy: INRI.*

*...Édes lelkem, kis csillagom,
maradj nekem ilyennek: kevélységed,
rejtező jóságod jóváhagyom.*

Trianon?

Surgyelán és a kecske...

*(Az „emberi igazságtétel”
nagyobb dicséretére*

Párizsban vagy a Hargitán

*a magyarság tönkretételének
étberi szobra előtt*

*a székelységnek
és Tamási Áronnak.)*

Biberach

*Borostás arcáig elmerül,
sőt már úszik mézes babokban.
Halzsíros micije félre sirül,
ahogy a lében nagyot toccsan.*

*Majd megfúl, de végül partot talál,
szájából ömlik a kenet, malaszt.
Meg nem áll, még köszönetre se vár,
nem tudni: portás? útór? paraszt?*

*Aztán kifújja magát, mint lelkét,
megissza a pohár szentgyörgyi bort,
s elfedi ismét a proli öröklét.
Tiborc volt? Fordított Tiborc?*

Dehogyis! Biberach! Igen, ő volt.

Otthon vagyok

*Ha nekidőlök az ajtófélfának,
nem én támasztom az oszlopokat –
az oszlopok tartanak engem.
De én emeltem rég azokat,
s így otthon is kell köztük lennem.*

*Otthon vagyok az oszlopok közt,
miként sok-sok nevesincs réten.
A szívárványív súlyát, jaj, érzem,
görnyedve térden és boldogan,
mint a mesékben.*